

kornets Pris herhjemme. Det var det, som ved Ordningen i 1914 og ved den sidste Ordning i 1915 blev godkendt og tiltraadt af alle Landbrugets Repræsentanter.

Jeg skal lige gøre Rede for, hvordan Forholdene paa dette Omraade har svinget. Da vi i 1914 fastsatte en Maksimalpris paa dansk Rug, var denne i det væsentlige i Overensstemmelse med Prisen for de tidligere fra Amerika indkøbte Partier, men i Slutningen af December 1914 blev Rugprisen i Amerika pludselig jaget 7—10 Kr. op pr. Td., medens Majsprisen paa dette Tidspunkt laa taaleligt og ved Regeringens Foranstaltninger blev tvunget ned i Tiden fra Februar til Oktober 1915 til en Pris, der laa lavere end den af Regeringen fastsatte Maksimalpris paa Rug. Saa skete der en Stigning i Majsprisen i Efteraaret 1915, en Stigning, som paa bedste Maade blev modvirket ved Maksimalprisen paa Majs ved en Overenskomst med Majsimporthøverne. Til Trods for dette gik Prisen imidlertid over den Maksimalpris, som alle var enige om at ansætte den 8. Juli 1915, og som var 2 Kr. over Majsprisen paa det daværende Tidspunkt. Ved Forhandlingerne om det samme Forhold i Aar ligger det hele betydeligt anderledes end den 8. Juli 1915. For det første er Majsprisen meget højere, for det andet er Importprisen for Rug langt vanskeligere end selv i 1914, og jeg maa tilstaa, at jeg mener, det er overordentlig nyttigt, at vi har fastholdt det Princip, at Rugprisen i Danmark skal rives ud fra den Pris, der dikteres for Rugen udefra, i dette Tilfælde fra Nordamerika. Jeg kan ikke se rettere end, at vi havde været uendelig slet stillede i dette Øjeblik, hvis der ikke havde været gjort alt muligt baade for at bevare de hjemlige Beholdninger til Befolkningens Forsyning med Brød og for at holde Prisen udenfor det nævnte Forhold. I Dag er Importprisen for Rug 31½ Kr. pr. 100 kg. Fragterne stiger noget, men ikke meget, men derimod melder Beretningerne fra Nordamerika, at Spekulationen derovre er af en saadan Art, at ingen er i Stand til at garantere det mindste for, at Rugprisen ikke inden Jul ligger oppe i 40 Kr., og det vilde betyde en 100 pCt.'s Fordyrelse af Brødet i Danmark, hvis ikke vi havde gjort os uafhængige af Verdensmarkedets Pris paa denne Vare i Øjeblikket. Derfor er Forholdet netop, synes jeg, nu i forstærket Form det samme, som det var i December 1914 og i Januar 1915, da den voldsomme Debat om dette Forhold førtes herinde. Vi har revet Prisen paa Rugen og Hveden herhjemme

ud fra Paavirkning af Verdensmarkedets Pris, og vi har søgt efter bedste Evne at bringe den Pris, der bliver givet de danske Landmænd, i Overensstemmelse med Erstatningskornets Pris, altsaa Majsprisen.

Her vil jeg gerne gøre et Par kritiske Bemærkninger om den Ordning, som er gennemført paa dette Omraade. Det er sikkert alle bekendt, at man fra enkelte Sider og mest fra det større Landbrugs Side her i Danmark stadig har hævdet, at Maksimalpriserne paa Flæsk skulde udlignes gennem Slagterierne til engelsk Pris. Jeg har stadig hørt til dem, der har tilraadet ikke at gøre dette, idet det efter min Mening vilde være at anvende Fragtgiften paa en saadan Maade, at Virkningen blev alt for ringe overfor det mindre Landbrug, det flæskeproducerende Landbrug herhjemme. Det var en Ordning, som kun kunde gaa ud paa at gavne det store Landbrug i Danmark og hjælpe det til en ganske overordentlig Fortjeneste, som det efter min Mening slet ikke har Krav paa. Den naturlige og rigtige Vej vilde have været at anvende hele det Beløb, der nu gennem Slagterierne udbetales Producenterne, til Nedsættelse af Majsprisen. Gennem en lav Majspris og en fast Bygpris vilde man have skabt det Forhold, at Producenterne i Danmark vidste, at nu steg Majsen eller Byggen ikke højere end til 21 Kr., og selv om denne Pris paa Majs vilde volde en ret betydelig Bekostning, vilde den have givet Betryggelse, og en Anvendelse af Fragtgiften paa den Maade vilde samtidig have holdt Bygprisen nede. Nu gik man altsaa den anden Vej, og jeg indrømmer, at den højtærede Indenrigsminister sikkert var nødt til at vise den Imødekommen overfor det fra Landbrugets Side fremsatte taabelige Krav om, at Slagterierne skal have et direkte Statstilskud; for at faa Lov til at anvende Fragtgiftens Beløb, hvis Anvendelse efter Loven skal sanktioneres af begge Finansudvalgene, maatte man gaa til dette Tilskud. Jeg beklager det i højeste Grad. Der er ingen Tvivl om, at man ved at skaffe en Nedsættelse af Majs- og Bygprisen havde naaet langt, langt mere i Retning af at fremme en fornuftig og rentabel Produktion af Flæsk indenfor Landets Grænser. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at jeg ser ikke mindste Hjemmel for, at den Afgift, Skibsfarten maa give, og som er indtjent ved de høje Fragter paa Majs, gennem Slagterierne skal uddeles til de store Landbrugere i Danmark, der føder deres Svin med hjemmeavlet